

TANDORI DEZSŐ

Két

1.) (Anti)mozaikolás

Karinthy-lelet, töredék

Nem mondhatom el senkinek

*

Mozaik

Za ik mo
lk mo za
mo lk za
zai Mo ik
javítás:
za ik Mos
etc.

Azom ki?
Ki azom?
„Kiaz”-om
Merre tovább?

*

Mimóza
Kimóza

*

J. A. töredék, lelet

is engedd

*

Rég esedékes volt
 VANCS NINCS
 NINCS VANCS
 Ld. még: VORIZONTÁLIS HERTIKÁLIS

*

Egy régebbi kötet cím megtisztítása

Úgy nincs, ahogy van
 Úgy is van, ahogy nincs
 stb.

2.) Vokabuláré

Az itt említett kötet materiájának felhasználása. Oldalszámok jelölésével, hol is lelhetők az átalakultak.

Festés?

„Mit pemzlijére,
 vesz, ecsetjére,
 belényúlva végtére
 végzett szakokba,
 szó-alakzatokba,
 pacskolva értelemre.”

A krónikás énekeknek hódolva a magyar költészet múltjából,
 Balassinak etc.

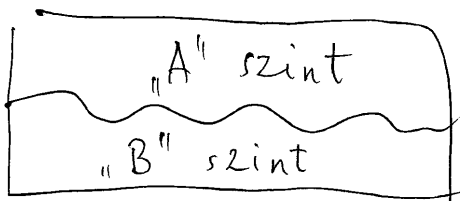
Úgy nincs, ahogy van. Oldalszámokkal (eleinte).

220-221. old.
 Itt két eset van.
 Semmi se lenne,
 halk csengő harsan,
 tűnne ész elve.
 S mi-hol felbukna,
 míg maga így csak
 nem törekedve:
 letörve kedve.

Mit is akartam?
 Hogy ez – nem másom.
 Abban maradtam:
 határozásom.
 Engedtem volna,
 adva fennszóra.
 Egyik a mását?
 Két haloványság!
 Nem az, hogy megvan.
 Nem az, hogy mentem.
 Nem az, hogy untam.
 Vizem pengettem.

Vagy a víz viszi,
 héraikleitoszi,
 két felével szintezi.
 Minden töredék neki.
 Vele vízi folyadék,
 önmaga a törmelék.

Toldás. Valamint ez:

A héraikleitoszi szintezés kettőssége

*

Ha nem említettem volna:
 220. és további oldalak

Mint elaludni.
 Olyan. Süllyedni.
 Megvolt. Mi mennyi.
 Ami közel van,
 lenni meguntam.
 Lenni csak ritkán untam.

Megvolt. Megvoltam.
Nem volt? Nem voltam?
Gyötrelmi-messze,
ha közel lenne.
Messze elhagynám.
Nyomban nem tudnám.

Javát, vesztését
viselném végképp.
Nappal vágyván aludni,
éjszakától reggetni.
nappalától rettegni,
éjten vágyván aludni.
Halottan engem
nem zár egy telj sem.
Mi teljén nevelkedtem?
Földbe, elére,
a változások:
bontakozások.
Rég nem vettem virágot.
De mindeközben
állok csak, zöldben.
Meg fogok halni.
Csalok, aludni.
Bélműködésre
csalok, mily félre!
Utam a helyem.
Csak vizekhessem!
Rettegésem nem hessen.

*

Felbátorodtam, kedvem támadt újra hűen
követni a kész vokabuláré-matériát!

Ne én lennék én!
Mint egy játék fény?
Utam a helyem!
S hogy ezt élhetem:
angyalazonosságom.
Ez átjut egy határon.

Megj. a hérakleitoszi kettős-szintezésen is! Folytatom:

Ó, hogy álmomban
madárszív lobban!
Takarómat eldurtram.
Biztos esélyem,
mint óvjam ébren,
kis karmok hegyét érzem,
arcomon, ábrák,
vagy medvék járnak
bóklász útjaik, készen,
félkészén, kezem
megül egy fejen,
fohászkodjatok értem!
Fél-én-halálom
park padján várom,
vagy csak eljátszom,
mit tudni, mi miről van,
csak sosem alattomban!
Így állok, vad tudtomban,
semmi-akaratomban,
tudnék mit tenni,
s nem akar semmi,
engem nem akar, csöndes,
zajosabb, mindig mentes,
jel jeltelenjén
két fél-teremtmény,
nem kedvszegettség lebben!

*

Oldalazással – oldalszámokkal
nem mentegetőzőm innét.
Vers maga mondja versét.

Ne veselkedve!
Ne kedvszegettje!
Célhoz, határhoz:
várni kell, már rossz!
Át, átalkodva,
sodron sodródva?
Nem szépen szólva?

Csak angyallábhoz!
Csak angyallábhoz!
Emléke-fáj madárhoz.
Mindig ép észben?
Mi végre észen.
Ilyenkor honnét?
Hogy mindent tudnék?
    Utalás Paul Klee-re, kell-e mindent tudnunk.
    Ah, azt hiszem,
    nem.

*

Hogy lélek, szándék,
rosszabb, mint játék.
Eljátszottság játéka.
Az öntudatlan,
hogy már alakban,
mondhatatlan mint volna?
    Vagy épp mondható. Betűhíven másoltam
    itt a dolgot a 236. oldalról. És:
Kharón ladikján,
kétszer-nincs folytán,
Hérakleitosz szinteztén,
nem végződik bőségen.
Kétszer tudjam szint-ezt én.

Itt most a régi könyv 4 teljes oldala jön, csak csoportonként összecserélt sorrendekben! És kb.

A nem-is-mondandó
Ha festékében,
hang rezgésében,
bontott-hagyott kövében:
az irodalom,
csak más anyagon,
így áll valamijében.

És ez, ha nyelve,
ha léte, elve,
harc, ágy, tűzhely igaza:

fogalmazással,
 beszámolással
 megvan két fokozata.
 Ezek vitáznak.
 Megokolásnak
 a nyelv, véli, ez kevés.
 Élmény világa,
 szökne virágba,
 már túl fonnyadásra kész.

S volt nyelvem: szellem,
 volt-élmény, telten,
 van ez az üldögélés
 csekély madárral,
 telje-magával,
 élmény szava rá kevés.

Még hogy csekély! Még hogy csak üldögélek! A gépelés „szinte elment”, de csak szinte. Íme:

MOZAIKOZÁS

Elaludni csodás.
 Csak micsodás?

*

Emlék emlékre,
 Így hazaérve
 – bár eseménytelenben –
 korlát és lombárny
 lobbán csak, megráng,
 mégsem volt teljesebben,
 mint ahogy – nincs már
 mint ahogy ott vár...
 véleményt nem kér, hazamehetnél,
 ugyan hová lehetnél.

Véletlenül összegépeltem két sort, sebaj.
 Összeakadt két billentyű is. Jaj, nem érné meg
 gép sérülése,
 tönkremenése,
 ha emlék is, bárminek,
 kihagysz pár dolgot, lehet,
 újra van vizeleted.

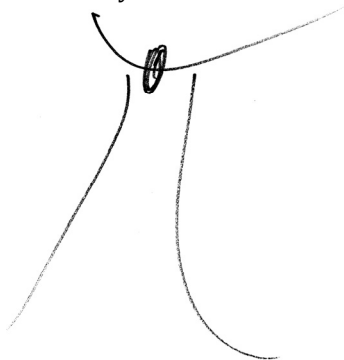
Erre gondolsz, nem könnyebb,
élsz romlást, félelmeket.

*

De szó élménye,
nyelv fordul kénye,
elve, üdve, fakóbbja:
akár Hamletnek,
s ha Wittgensteinnek,
Hérakleitossal rója
útját minden áttünés,
egy fele sok, más kevés,
mondhatatlanján a Kész,
részei kopnak, Egész,
átmásolástól elment
kedv, nem bűn ez, annyi szent.
Madárkád túlról dalol,
szól a mennyezet alól,
vele együtt aluszol.

*

Az ember a pont a pín. Régi rajz. Ld. még: az ember a pont az i-n. Változatok, ld. másutt, tematizáltan: A tragédia odázása; Vörösmarty: A vad rohanat. Goethe-Faust: Maradna ennyiben.

A pí nem egészen pontosítható szorzószám. na, akkor: a pont a pin! Ez látszólag könnyed szójáték, de közben legalább olyan mély, mint a legmélyebbek. A kör is pont, jó, de ez nem játszik szerepet itt. Mindig maximalizálva van ez: *Miről szól?* Nem! *Mikről van.* S akkor: *szól van: miről, ó, miről?*

A művészi eszközök értéke: egy ilyen „ó”, egy duplázás.

Valami itt átvezet a mozaikolás visszatéréséhez.

Tehát:

a mozaikolás folytatása. Mintegy *mozaik-kollázs*;

Tandori Ágnes jelölőszó-találmánya.

MOZAIKOLÁS

Végigmegyek? Mindig csak

mégig.

Mégigmegyek bármit is végig?

Mindig mégig, egyszer azon túl.

De

nem egyszer.

A „végig” – innen már találmányom –

mindig: mégig.

Mégig és mégig és mégig etc.

Ld. metamatek. Alef, Gödel, volt róla szóm.

Felesleges rákérdezni: ha végigmegyek: nem mindig csak *mégig* – *mégéig* – *me-*
gyek? A végig = a mégig + a mégis + a mégig. A rózsa = a rózsa: a rózsa stb. is ez a
képlet. *A mégek dicsérete* (Balassi).

Tóth Ákosnak és Fried Istvánnak újabban olyan levélpapírokon írok, melyek –
mely lapok – egy könyvem (*Light*) levonatának lapjai. Képekkel. Szpéróék, jóma-
gam, lovak. Versek. Mások szövegeit, kimásolt lapokon, ha a legnagyobbak is, ha tu-
dós dolgok, költemények, ábrák stb. – nem lehet így használni. A lélek micsoda? A
magam gyarló lelke. Az van a lapok betelt oldalán/felén. Ez vagyok a jeleket adó, le-
velező „én”. Ha mint clochard küldök papírokat Fried tanár úrnak, Tóth műelemző
világbajnoknak; rendben. Nem is lelkem darabjaiként menesztem őket. De ha lel-
kem darabjairól van szó, csak a magam által már egyszer megdolgozott matéria le-
het az alap, „a levélpapír”. Innen visszatérek a vokabulárészához. Lelkem darabjai a
mozaikolások, a vokb.-ok. Régen „megváltás”-nak mondtuk az ilyet, elsősorban Pi-
linszky (+ N. N. Á.) szava-fogalma. Megváltódom a kudarc kárhozatából azzal, hogy
magam-megcsinálta alapokra próbálok dolgozni. Az írás eleve ilyen, ez.

Vokabuláré, folyt.

A „csak szavak”: esetleges anyag.

Ha vokabulárém a „már megdolgozott” – könyvem kész matériájának át-másítása,
át-készítése:

a megváltás reménye.
 A megváltódás.
 Ha ez csakugyan megtörténik:
 a megváltottság.
 Az egzisztencialitás.
 Mely is tematizálatlan.

Csak tematizálatlanná tett anyagból lehet új egzisztencialitást teremteni.
 A vokabularizáció: egzisztencialitásteremtés.
 Tematizálódások nélkül.

A vokabularizáció egzisztencialitásteremtődés.

Minek a töredéke?
 Hah! Az egzisztencialitásé.
 Egzisztencialitás csak egzisztencialitással
 érintkezik.
 Az egzisztencialitásból már nem lehet
 tematizáltság.
 Nem reverzibilis az állag. Ez-állag sosem átlag.
 Sőt, nincs folyamat. *Átlag* és *visszalag*.
 Az emlékezést ezért nem abszolutizálom.
 Szeretteimet nem átélésükkel félttem
 az elmulástól, vesztésemtől stb.
 Szeretteimre, ily dolgokra gondolni is csak
 így tudok: egzisztencialitással.
 Egzisztencialitások ők, és általuk
 megpróbálok egzisztencialitás lenni.
 Ez megváltódásom általuk. Nem csekélység.

Vokabuláré, szorosabb folytatás

Hogy a könyvben hanyadik oldalak, elhagyom.
 Eljutott ez a dolog odáig – talán -, hogy önálló
 mű, műtöredéksor, illetve valami mű-melletti,
 mondhatni, mű-mellékelés.

Móbius is mindig visszalag.
 Vissz-szalag.

El-végtelenje,
 a más-közelbe,
 test-lélek, egyik,
 lény és lény, mást nyit.
 Kívülük lenni.
 Belekerülni.
 Érintő másom
 távolodásban. Toválódásban.

Az „elérítő”, nézzünk oda , már a Tör. Haml. kötetben ott volt.
 Elenged, és érintései tűnt
 nyomaiból még egyszer megteremt,
 úgy, ahogyan az ő számára megszűnsz.

Nézzünk oda. 1962!! Mivel foglalkozott az itteni költészettel-foglalkozás 52 év alatt? Mondom, még ma sem fogták fel – randa szó – „1960–67-emet”. Feleségem szava: „Sikerült máig megőrizni inkognitódat.”

Jóllehet feleségem nem szakember a lírában. És tessék. Vannak még rajta kívül páran nekem így. Kevesen. Alig.

Lény és lény. Zsák s folt.
 Idő lesz – s megvolt.
 Már ez is minden.
 Csak itt – s el innen.
 Ne-hogy, kifejtve.
 Fogalma-lelke.
 Egzisztencia-
 -látása-híja.

*

Látok. Ezek. Ők.
 Esetlegedők.
 Széthull. Nem kérdi.
 Megfelelésnyi?
 Az idő mása.
 Utóhatása:
 tér, hogy megteljen.
 A testi szellem.
 Idők eltelte.
 Idők ürese.

De ezt már máshol megcsináltam.

*

Az idő nincs-hol.
Telj-úr nincs-akol.
Mint tematika-látszat.
Kezdetlenségje
nem végtelen-se.
Töve csak angyalszárnyak.

Angyal s vidéke.
Ragyogni *mégre*.

Ld. a már érintett téma.

Ismerősen magába
ragyog megbicsaklása.
Egy még-már oldal vidék.
Egy és más oldal.
Nem mondod. Nem dal.
Innen-idéssel.
Onnan-odákkal.
Hova idéz fel?
Kíolt magával.

*

Innen, onnan.
Nem-érdekelnen.
Nem is unnan.

Innen-idéssel.
Innen-igéssel.
Már nem nyelt. Taniakkal.
Tani idéssel.
Innen. El. Véggel.
Innen-el-vég, tapasztal.

Vég. Teli talppal.
El. Fog. Egy angyal.
Egy angyal fog. S fog. Megfog.
És lép. Veled lép.
Nem. Hogy ki. Vár még.
De meddig? Hogy. Várni. Fog?

El. Valóságba.
 Angyal-szárny lába.
 Mi veled jár. Bicsaklik.
 Botlik. Elcsúszik.
 Innen és túl: itt.
 Innen el. Ide. Átra.

Igék. Alakkal.
 Nyelvet-tanokkal.
 Áll. Nem bicsakló angyal.
 Rendjeit el, már.
 Várt. Most veled. Jár.
 Teli talppal: szárnyat tár.

Innen ide. Még.
 Több-oldal-vidék.
 El még. Mindig-idékkal.
 Igével angyal.
 Nem mondom. Így. Hall.
 El innen. Mind. Vidékkal.

El. Itt. Vég. Teli talppal.
 El. Idetár egy angyal.

IDE. INNEN. EL INNEN

Ha. Valósága

Ha. Valósága.
 Ha. Elmúlása.
 Ide. Innen. El innen.
 Ha Fontossága
 Ha Lemondásra
 El innen. Ide. Innen.

El. Valóságra.
 El. Elmúlásra.
 Innen ide: el innen.
 Nem fontos. Másra.
 Nem mond le. Várja.
 Innen: ide el. Innen.

Egy és más. Oldal.
 Nem mondom. És dal.
 Dal és nem mondom. S nem dal.

(TÖREDEK-
 TELJESÉG)

Oldal: el innen.
 Ide el: innen.
 És nem dal. És dal. S nem. Dal.

Nincs valósága.
 Anyag. Hibása.
 Lélek. Innen el: ide.
 Test. Innen-szellem.
 Szellem-test. Ebben:
 Ide. És nem. És ide.

És ide és dal.
 Oldal és oldal.
 Két felénél véget ér.
 És innen nem ér.
 Innen magaddal.
 El innen. Mindkét oldal.

Test-lélek visz magaddal.
 Megint megvolt az Angyal.

EL NE! MÉGIS: VAN: INNEN

Megint. Meg: voltam

Megint. Meg: voltam.
Tudtam. Nem. Jól. Van.
De a kimondhatóban.
Ott. Hogy meg sincsen.
Nem volt. Bár. Minden.
Megvoltam. Hogy nem. Innen.

El-innen-voltam.
Rosszul. Vagy jól. Van.
Ki-és-nem mondhatóban.
De hogy ki. Voltam.
Ezzel tagoltan?
Nem innen és nem túlhan.

Mint mi elemben.
Változat ebben.
Rájöttem. Megfeleltem.
Nem kell. Léteztem.
Minden. Csak innen.
El ne! Itt. Csak: van: innen.

EGY OLDAL. S MÁS OLDAL. *(Dal)*

MIÉRT KELL. IS. MONDANI

Teszem életem

Teszem. Életem.
Mint értelmetlen.
Így nem én teszek. Teszem.
Mint értelmetlen.
Életem teszem.
Kör. Jár. Más végtelenben.

Hosszan. Tűnően.
Mi idő. Jön. S nem.
Tűnődés. Nincs. Csak tűnik.
Mint létem. Teszem.

AZ EGZISZTENCIALITÁS -: MÁR/MÉG NEM KERESENDŐ!

*

Táv távolában.
Köz-közel. Áram.
Legyen. Ne-legyen-legyen.

Nem: „Fogalom volt”.
Ha nem, nem is volt.
Csak fogalmam van róla.
Nem, hogy elcsúszva.
Ködön elúszva.
Nem benne. Nem alóla.

Nem kicsusszanni.
Meghalást hagyni.
Meghalni-hagyni. Tett s tett.
Nem, hogy megmentsen.
Az nem, hogy az nem.
Nem elvesznek-szeretlek.

Sem a szavak nem tettek.
Sem tettek szavak. Egyben.

A TÁRGY MI VOLNA

Tárgyatlan tárgy-se

A tárgy mi volna.
A tárgy a tárgyba.
Szóval a szó szó volna.
A tárgy a szóba.
Tárgy. Szó. A tájba.
Szó a tárgy tája volna.

Szó tárgya volna.
A szó. A tájba.
Táj a tárgyba. Szó róla.
Táj szóba. Róla.
Szó tárgyba. Tája.
Szó róla: tárgy táj volna.

Tájtalan járva.
 Szó. Túl-itt tárgya.
 Tárgyán túl. És innenén.
 A szó tárgyában.
 Innen-tájában.
 Túlján a te, ő meg én.

Nem. Hogy szeretve.
 Nem. Hogy nevezve.
 Szeretve néven. Vesztve.
 Elvesztve nevén.
 Az ő, te meg én.
 Tárgyon szó. Mit szereztve.

A táj mi volna.
 Tárgyával szóba.
 A levegő, mint tárgya.
 A szó. Mint légi.
 Alak idézi.
 Semmi szava láttába.
 TÁRGY MINEK VOLNA TÁRGYA.

VAN/NINCS EGZISZTENCIATÁRS!!!

(TÖREDEK)
 TELJESSÉG

RÉGIÉS NYELVEN: *
 "EGZISZTENCIALITAS"
 *(hosszúval; = sejtés)

HOL TÁRGY-TÁRGY MÁR NEM.**LENNE: SEM. ERRE**

Úgy fel. Vezetve

Úgy fel. Vezetve.

Úgy fel. Elvesztve.

Meglelve. Értvén. Lenne.

Úgy felvezetve.

Helye: értéke.

Hol már értelme. Benne.

Kívüle: benne.

Benne: kívüle.

Benne-kívüle lenne.

Hol már értelme.

Tárgy tárgya. Merre?

Nem. Kérdés a sem. Erre.

Tárgya értelme.

Benne: semerre.

Benne-semerre-lenne.

Tárgynak tárgy merre.

Tárgy tárgynak mire.

Tárgynak ne. Hogy tárgy lenne.

Úgy felvezetve.

Hogy már helyen. Se.

Minden értelme-se: se.

Tárgy tárgynak értve.

Minek-miértje.

Felvezetve értelme.

Hol már nem elme.

Nem tárgy-mi értse.

Hol már nélkülén lenne.

Nélkül-értelme.

Szétösszegezve.

Tárgy nem tárgynak. Mikéntje.

Hol tárgy tárgy már nem lenne.

VOLNA: EZ MINDEN MÓDJA*Semmi történet*

Semmi, történet.
 Nem érdemel meg.
 Elhallgatást, elmondást:
 Semmi történet.
 Nem érdemel. Meg.
 Bármit. Mást. Akármilyen mást.

Bármi történet.
 Nem, hogy hinnének.
 Egyezőt, ellenkezőt.
 Nem, hogy személyek.
 Ismérülnének.
 Régi mód bár. „Ezek ők.”

Nem, hogy személyek.
 Nem, hogy történet.
 Nem „hogya”. Nem érdemelnek.
 Bár a történet.

A KERESETT TELJESSEG NEM,
 OKVETLENÜL TELJES EGZISZTENCIALITAS

*

Az egzisztencialításban a plusz a mínusz!

(Mozaikolás)

A Nap, a Hold:
 ez mind megvolt.

A Hold, a Nap:
 ezek vannak.

*

Az egészszel meg itt
 tettünk egy próbát:
 mire jutunk?

TD 75/76
 2014 májusában

KÉT-pótlások, 2016

Kegy-elme.
 Kegy-elem.

*

Mit tegyek?
 Mit éngyek?

*

Kézirataimat nem
 őrzöm meg vissza-
 küldésre/írásra
 magamnak.

*

A végső csendet
 fenyegetően v.
 fenyegetőnek érzem?

V V
 vagy van

etc. v. etc.

*

Innen a folytatás
jön: pl. *évbén-*
kórász, *tespedésbeszéd* etc.

*

Olvasási javaslatok

1. *de jó!*
2. *megbízható;*
3. *lícit unalmas;*
4. *jól oklomos;*
5. $\sqrt{\text{(eltűnik, el, velem)}}$

*

A *Két*-be

Alig tudok járni, így is
vesztembe rohanok.

*

Nem vagyok túl jól.
Nem vagyok jól túl.

*

Nehezen mozgok.
Ez többnyire
helyben hagy.

*

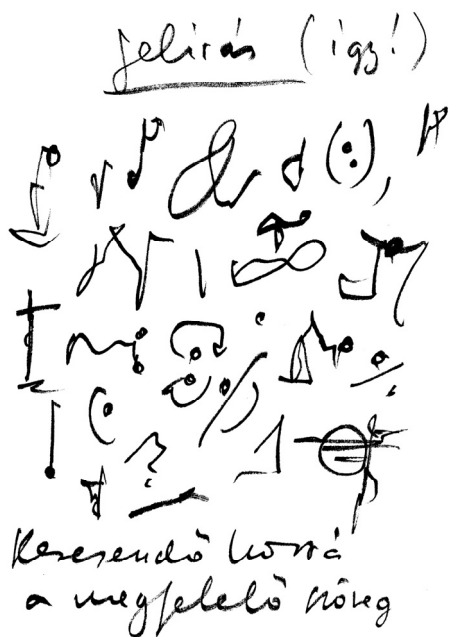
Feltételes móm...

Feltételes móm
 Feltételes mód
 Feltételes mójs
 Feltételes mónk
 Feltételes mótok
 Feltételes mójuk

*

Az ön-en-én stb., etc.,
 ∞ Viszonylatai

*

*

Két és több

Napok élről-élre.
 Napról-napra élek.

*

A semmittevés helyett

„nem lehet semmit
tenni / mást tenni.

*

Megsemmisülni lehet.
De mesemmittevülni?

A semmittevést
is
tenni kell.

*

A tevést
semmittenni
is
kell.

*

A sivatag *hajója*
a semmittevés.

*

? √
Hajótevést
szenvedtem.

Hajótörést
sivatagodtam.

*

Írok, hogy inkább
legyen *valami*.

Nem írok, hogy
inkább legyen
a semmi.

*

Önéletrajzi író
voltam.
Mióta nem
beszélek magamról,
nincs önélet-
rajzom.
Író lehetek, de
megírni nem
tudom.

Két

Feletrül:
rekesen
alatrul.

↑

Alatrul
feletrül
állnak egyze!